

Uvillie seer, at i Tegningerne til de nye Fængselsbygninger, som skulle opføres med saa store Beføstninger, de store fælles Sovesale bibeholdes. Selv om jeg vil see bort fra den moralske Fordærvelse, som det kan medføre, at man samler en stor Deel forskjellige Mennesker af forskjellig Alder og mere eller mindre for- dærvede i fælles Sovesale, er der en Omstændighed, der i høi Grad støder mig. Det forekommer mig nemlig, at enhver Fange kan for- lange idetmindste simpel Beskyttelse i Fængslet for sin Person; men det er ham nægtet, naar han uden virksom Opsigt om Natten skal be- finde sig sammen med en heel Deel Folk af den Bestaaffenhed, som i Almindelighed syde Fængslerne. Hvad jeg sigter til, gjør sig gjældende, hvad enten vi betragte de qvindelige eller de mandlige Fængsler. Der er Noget saa yder- ligt strengt deri; man forlanger saa overordent- ligt meget af et Menneske, naar man forlanger, at han, fordi han er i Fængsel, skal udholde alle de Nædsler, der ofte kunne være forbundne med at skulle om Natten befinde sig værgeløs sammen med Personer, som han ifølge sin hele Individualitet ikke kan komme ud af det med. Jeg holder mig overbevist om, at det er No- get, som er i allerhøieste Grad haardt, at det er det Værste ved hele Straffen. Jeg lover mig derfor mere af den Forbedring, som er foreslaaet ved de foreliggende Planer, at de store Sovesale, som nu ere bibeholdte i stor Udstrækning, indskrænkes, end deraf, at de en- kelte Dag- og Natceller staffles tilstede i større Mængde. Der er ogsaa den Omstændighed at lægge Mærke til, at medens Dagcellernes Ind- retning medfører store Beføstninger, er Ud- førelsen af Natceller en meget simpel Foran- staltning. Det er jo ganske sikkert, at man

kaster lettere 100 Mennesker hen paa et Par store Sovesale med en lille Glasrude i Dø- rene, udenfor hvilke Dpfynnet, der skal befinde sig paa Gangen og have Dpfyn med Fangerne, sidder og sover, end man indretter Natceller, og at man behøver et større Rum, for at staffe 100 smaa Celler, hvor der i hver kan være Plads til en Seng og en Stol for den enkelte Fange; men jeg mener ikke, at Forskjellen er af en saa indgribende Betydning, at man af den Grund ikke skal give den af mig antydede Fremgangsmaade Fortrinet, da den har For- trinnet i saa mange andre Henseender. Med Hensyn til de Tegninger, der foreligge over Fængselsarbejderne paa Christianshavn, saa drifter jeg mig ikke, efter det Bekendtskab, jeg har til dem, idet jeg har bestræbt mig for at sætte mig saameget ind i dem som muligt, til i det for Fængselsbygningvæsenet Specielle at paavise saadanne Mangler, som kunne give An- ledning til Forandringer; dertil udfordres en saa speciel Sagkundskab, at selv om det stod for mig, forsaavidt jeg kunde trænge ind i Sagen, som om det kunde være ønskeligt, hist og her at faae Et eller Andet ordnet paa en anden Maade, saa turde jeg dog ikke gaae nærmere ind derpaa, saameget mere, som Sa- gen i sin hele Almindelighed viser, at den er et Resultat af megen Overveelse og stor Dyg- tighed fra Architectens Side; men jeg kan dog ikke tilbageholde nogle almindeligere Bemærk- ninger til et Par Punkter ved disse Tegnin- ger, fordi det forekommer mig, at det træder stærkt frem, at de ere vigtige, og at man maa ønske, at der, naar disse Tegninger næste Gang komme frem, maa være raadet Bod paa det, som jeg her vil paapege som Mangler.